

След завръщането на Асена в България, веднага Слав бе побързал да ^{мн}изкаже своята верност и предан^ност, макар, че втората му съпруга бе също тъй дъщеря на кир Петралифа, както и съпругата на Тодор ^{мн}Комнен. Ала сега, когато епирският деспот ставаше император на Тесалоника, а заедно с това най-могъщия владетел на полуострова, деспот Слав трябваше да забрави, че в жилите му тече българска кръв и в земите му се говори българско слово, за да прек^лони глава пред ~~мощта~~ на отмъстителния и коварен грък. Какво щеше да се иска от него на съвета в Охрид? Разбира се, не съвет за това, което ^{Тодор}той знаеше най-добре как да нареди. Тогава?

И деспот Слав натовари коне и кочи с дарове, сбогува се с майка си — госпожа ^{Селина}Тамара, и заедно с младата деспина замина към Долна земя. Ала още от първите слова на новопровъзгласения император той разбра накъде ще ги изведе разговора и си отдъхна.

С новите си завоевания кир Тодор ставаше съсед на българския цар. А той не можеше да не знае стремежите и бляновете на братя Асеновци. Затова, сега, пред решителната бетка за първенството между него и Ватаци — кой първи да седне^рвърз престола на Света София, дали императорът на Никея, или императорът на Тесалоника — кир Тодор искаше преди всичко да си осигури гърба от най-опасния съсед: България.

Наистина, досега българите с нищо не бяха показали намеренията и желанията си. Зает със закрепване на държавата си, в мирното изграждане на вътрешното ѝ благополучие, Иоан Асен минаваше пред света за кр^тък и богобоязлив момък, който се радваше на любовта и доверието на целия си народ. Ала можеше ли да се вярва на един българин, който ^{беше}~~бв~~ братанец на страшния Калоян? Нима не се преструваше този хитър и ловък момък, за да го измами, когато най-не се надява?

Затова кир Тодор бе решил да предложи договор за мир и прия-